

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno trislopno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nunski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici na Travniku 16, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Današnji številki dali smo zarad poročila o znani sodnijski obravnavi celo polo priloge in smo zvišali ceno posameznim odtisom od 8 na 10 kr.

Kupčijska in obrtniška zbornica.

Kakor smo že ob svojem času poročali, razpuščene so vse kupčijske zbornice v Avstriji izvzemši tržaško in praško. Volitve za kupčijske zbornice vršile se bodo po novem volilnem redu. Za Goriško došlo je že povelje, da se ima sestaviti imenik volilcev po novem redu. Po dovršenem tem delu napovejo se takaj volitve. Ni nam treba razpravljati o važnosti vsakega volilnega prava, tedaj tudi ne o onem za kupčijsko zbornico, saj je že tako znano, da je to pravo vsakemu državljanu najdražji biser, nad katerim mora vedno čuvati. A vendar nas veže dolžnost, da opozorimo vse naše trgovce in obrtnike, da bi prilike ne prezrili in natanko pazili na nov imenik. Ako bi bil kdo izpuščen, naj se takoj oglasi pri dotični oblastnji in naj svojo pravico reklamuje. Dalje nam je tudi še posebno poudarjati, naj se nikdo še ne veže z dano besedo ni na levo ni na desno, da bo mogel ob svojem času prosto in po svojem prepričanju voliti.

Da bo mogel vsakdo svojim dolžnostim zadostiti, podajamo tu slov. občinstvu glavec poteze novega volilnega reda za kupčijsko in obrtniško zbornico v Gorici.

§. 1. Trgovska in obrtniška zbornica v Gorici ima 22 pravih udov, ki so razdeljeni v trgovski in obrtniški oddelek. Prvi voli 8, drugi 14 udov, od teh jih mora 12 v Gorici stanovati, in sicer 6 iz prvega in 6 iz drugega oddelka.

§. 2. Trgovski oddelek, h kateremu spadajo vsi veletrgovci in kupčevalci na drobno, mešarji, razpošiljavci in mešetarji, volijo v dveh razredih. V prvi razred spadajo oni, kateri plačujejo vsaj 100 gl. erarne pridobnine (državnega davka) brez doklad od svoje kupčije; v drugi pa oni, ki plačujejo v Gorici vsaj 5 gl., v drugih krajih pa vsaj 3 gl. pridobnine.

Ako ni v prvem razredu potrebnega števila udov, volijo ti z onimi drugega razreda skupno 8 udov.

V obrtniškem oddelku, ki obsega vse tovarne, obrte, lekarje, civilne inženirje, arhitekta (stavbne mojstre), zemljemerce, krčmarje itd., volijo 4 ude oni

obrniki, ki plačujejo vsaj 100 gl. erarne pridobnine (cesarju) brez doklad od svojega obrta, 4 ude pa oni, ki plačujejo vsaj 20 gl., in 6 udov oni obrtniki, ki plačujejo v Gorici vsaj 5 gl., drugod pa vsaj 3 gl. pridobnine brez doklad.

Najvažnejše določbe §§. 3. in 4. so: Pri podjetjih na delnice imajo volilno pravico predstojniki ali avnatelji. Kdor ima pravico voliti v več razredih, sme samo v enem glasovati, katerega si sme pa sam izbrati, inace stavi se v oni razred, kjer plačuje največ davka.

§. 5. Aktivno volilno pravico imajo one osebe, ki so v §. 2. navedene; ako bi pa imela ženske ali osebe, ki so pod varstvom ali skrbstvom, kako kupčijo, voli v njih imenu njih opravnik. Rudarska društva, obrtniške in gospodarske zadruge, društva, skupni lastniki privilegijev in vse take kolektivne (skupne) osebe smejo samo po en glas oddati in sicer po osebah, katere zastopajo podjetja po postavi ali pravih (statutih.) Vsi volilci morajo vživati neomejene državljanske pravice.

Pasivno volilno pravico imajo (voljeni smejo biti) oni udi trgovstva in obrtnijstva, ki so avstrijski državljani, ki so dovršili 30. leto in ki imajo že vsaj tri leta potrebne lastnosti za aktivno volilno pravico ter bivajo navadno v okrajih zbornice. Trgovci, ki so prišli v konkurz, ne smejo voliti, dokler ne preneha konkurz.

§. 6. Govori o volitvi zastopnikov, §. 7. o pripravljanju in izvrševanju volitev in volilni komisiji, kar je za nas sedaj manje važnosti.

§. 8. Volilna komisija sestavi imenik onih, ki imajo pravico voliti, na podlagi zapisov zbornice ali, če je zbornica razpuščena, na podlagi službenih pripomočkov. Imeniki morajo obsezati ime in priimek, obrt, sedež podjetja in znesek njih davka. Volilna komisija jih mora javno razstaviti in sicer v prostorih zbornice in v uradih c. kr. davkarjev, določivši zapadni rok 14 dni za eventualne (morebitne) ugovore, o katerih sodi in razsodi volilna komisija. Po popravljenih imenikih napravi in razpošlje komisija izkaznice in glasovnice ob jednem z razpisom volitve.

Ta razpis obsega število udov, ki se imajo voliti, dan in uro, kedaj se bo volitev pred volilno komisijo vršila in kedaj se glasovanje zaključí. Isto tako se mora v tam razpisu naznaniti dan, do katerega se smejo izpolnene in podpisane glasovnice z izkaznicami vred oddati obrtniški oblastnji prve instance (okrajnemu glavarstvu, oziroma magistratu in občin-

skemu uradu onih mest, ki imajo lasten statut (pravilnik).

§. 9. Volitev je javna in sme volilec glasovati ali ustmeno, ali osebno oddati pred volilno komisijo napolneno glasovnico, ali podpisano poslati potom obrtniške oblastnje I. instance, izročivši oziroma oddavši ob jednem izkaznico. Glasovnice morejo se izročiti odprte ali zaprte. Na zaprtih glasovnicah mora biti napisano ime volilca.

Kdor noče ali ne more osebno voliti, mora napolneno in podpisano glasovnico z izkaznico vred izročiti ali odposlati v določenem obroku obrtniški oblasti (glavarstvu dotičnega okraja, ali magistratu) po c. kr. pošti, po c. kr. davkarjev, po občinskih uradih ali po lastnih poslancih. Po določenem obroku došle glasovnice se ne sprejmejo več.

§. 10. Vse tiskovine (glasovnice, izkaznice itd.) in vse vloge onih, ki imajo volilno pravico, pošiljajo se po pošti brez plačila, ako ima naslov ali adressa doatek: „v volilnih zadevah trgovinske in obrtniške zbornice v Gorici“.

§. 11. Določuje red o preštavanju glasov (skrutiniji), po §. 12. mora volilna komisija razglasiti izid volitve, naznaniti voljenim udom njih izvolitev. Ako bi izvoljenec v osmih dneh komisiji ne naznanil, da sprejme volitev, smatra se kot izvoljen oni, kateri je za njim v istem razredu dobil največ glasov. Komisija naznani konečno izvoljene ude trgovskemu ministru.

O trti Slankamenki

kot namestnici cebedina za naš kanalski okraj.

V naši deželi imamo že precejšnje število raznih tujih trt nasajenih, izmed katerih so se pa samo nekatere dobro obnesle, ker jim zemlja in obnebje ugajata. Posebno se vsi vinogradniki brez izjeme z laškim rizlingom hvalijo. Hrvati in Srbi ga imenujejo Graševino, kar je gotovo dober izraz, ker so njegove jagode v resnici belemu zgodnjemu grahu podobne.

Vlaški rizling ima pa še to glavno prednost, da je proti raznim trtnim boleznim jako malo občutljiv. Imenitni enolog (vinar) Göthe, bivši vodja na vino in sadjerejski šoli v Mariboru, je pisal, pred nekoliko časa v „Weinlaube“, da se tudi na Štajerskem od vseh tujih plemen Graševina povsod najbolje ob naša. Vlaški rizling ali Graševina zahteva za svoje

LISTEK.

Kmeški hiši.

Mogočna nisi, ne prostorna,
In stávil te umetnik ní,
Bolj kot bogata si uborna,
Priprosta selska hiša tí!

In vendar ne paláč ogromnih,
Ne njih bleskú ne bom slavil;
A tebi, dom seljakov skromnih,
Nesmrten venec rad bi zvil.

Pač res ubog sí, mal, neznamenit;
A dási mal in ne slovit,
Kakó ti n a m si blagodatén,
Kakó ti n a m si znamenít!

Pomnik le redek še se dviga,
Ki nam je davnih dní glasnik;
Ti naša si najstarša knjiga,
Pravečen, živ nam spomenk.

Pravljice, zgodbe praviš davne,
Ti v rékih čuvaš pramodróst,
Pradede nam opevaš slavne
In src radóst in njih bridkóst.

Ti sege stare si ohranil:
Deduje jih po oči sin;
Le tí naš jezik si obranil,
Da ní zatrl nam ga tujcín.

Kar čas nam dal je davna let.,
Največ občúval si nam tí;
Kar zdaj nam daje in obeta,
Pod kmeško streho se rodí.

Ta hiša nam je mati krušna,
Domovju steber je čistít,
Iz kmeških hiš nam hrana dušna,
Iz kmeških hiš omíke svít.

Ne v hiš mogočnih jasnem sevi,
Ki marmornat jih krije krov;
Pod nizko streho, v skrajni reví
Rojén rešnik je vseh rodóv.

In ne v dvoranah bogatina,
Kjer blesk bogastva te slepi;
Kjer dom seljaških je trpinov,
Rešenja zor se n a m žarí:

Kar mož nebesa so poslala,
Da večnih nas otmó grobóv,
Vse mati kmeška je zibála,
Iz kmeških so izšli domóv.

Od tam nam misleci globoki,
Od tam klicarji k nebu nam,
Od tam nam pesniki — proroki,
Za dom borilci vsi od tam.

In vem, da to jim srečno vspéje,
Da sponse vse nam razdrobé,
Da dúf nam priboré jasnéje,
Ter naše proslavé imé . . .

Zató ti slava péta bodi,
Oj zibel naših boljših dní,
Nebó ti tisoč sreč prisodi,
Ves blagodar na té razlji.

Naj vedno mirno bi živila,
Noben ne vzburi te vihár,
Ogiblji se gromóv te strela,
Zanašaj grozni ti požár.

Da srečno v vek sí bivališče
Krepostnih žeb, poštenih mož;
Duj Bog, ti slavnih mož rodišče,
Da zibel še slavnejših boš!

S. GREGORČIČ.

vspevanja malo hribovite kraje in pa gorke ali vsaj srednje gorke obnebe razmere.

Trta Slankamenka tudi jako dobro rodi in je v cvetji jako trpežna ter se tudi v tem odlikuje, da njeno grozdje ne gnije. Rodovitnost jej je pa tako velika, da jo malokatera vrsta prekosi. Na enem hektaru (13/4 orala) se more do 80 hektolitrov in še več dobrega vina pridelati.

Kar pa še posebno priporoča to trto, je to, da tudi v bolj mrzlih krajih vspeva in dozori. Njena prava domovina je hrvaški Srem v Slavoniji in pa v Bački (Banatu) posebno okoli Slankamena, kjer je glavni vojskovodja princ Evgen pred 200 leti Turke popolnoma potolkel. Od tod ima gotovo tudi svoje ime.

V kratko rečeno, po vseh svojih lastnostih bi mogla v našem kanalskem okraju naš ebredin popolnoma nadomestovati, ker v Sremu in v Bački gotovo niso vremenske razmere nič ugodnejše od naših v Kanalu.

Ker imam že za nekatere gospode nekoliko stotin kolčij od te trte naročenih, prosim one gospode posestnike, posebno g. duhovne in učitelje, ki bi se radi o dobroti te trte prepričali, naj izvolé nekoliko kolčij te trte naročiti in potem doma poskusiti. Ako se dobro obnese, kar je skoro nedvomljivo, potem se gotovo tudi prosti narod te trte poprime. Mislim naročiti kolči na viaorejski šoli v St. Mihelu na Tirolskem in ker so vožni stroški za 1000 kolčij skoro tisti kakor za 3000 kolčij, prosim gospode, ki imajo voljo kaj naročiti, da mi izvolé v kratkem množino kolčij naznaniti.

F. ŽEPIČ, učitelj
na kmetijski šoli v Gorici.

Dopisi.

Grgar, 17. nov. — Vojska, duhovna vojska bila se je v Grgarji pod Sveto Goro od 9. do 16. t. m. Domačin p. Doljak in p. Tomazetič, jezuita, sta bila vojskovodji; misijonski križ bila je njina zastava. Zmaga je bila velikanska, popolna. Okolo 4.000 ljudi je priseglo tej zastavi, očitno in glasno ponovivši krasno obljubo.

Na tihem in mirno sta dne 8. nov. zvečer peš prikorakala v Grgar, in prihodnji dan zjutraj sta začela sv. misijon. Vsak dan je prišlo več poslušalcev k pridigi, ki je bila trikrat na dan. Tudi sosedje iz bližnjih občin so pridno prihajali poslušati misijonski zvon. Obhajancev je bilo 1.800. Toraj reš obilna žetev. Sklepni govor je imel p. Doljak v nedeljo popoldne ob 2 urah pod milim nebom pred cerkvijo. Ves prostor od faroža do cerkve je bil zagoščen z vernimi poslušalci. Krepki glas govornika in pretresljive resnice verske so poslušalce ganile do glasnega joka in glasnih obljub.

C. g. vikar je s tem sv. misijonom občini toliko bolj ustregel, ker jej je dal priliko misijonske pridige poslušati iz ust soobčana, na daleč slovečega govornika.

Za zunanjo slovesnost si je pa priznanje in za hvalo pridobil pevski zbor. Čast gospodu učitelju, ki se ni strašil ni časa ni truda! Izvrtno je izvežbal svoje pevce, in kolikor mu je stanovska dolžnost dovolila, je redno sam vodil svoj zbor.

Družba sv. Mohora na Goriškem 1. 1885.

Ta nad vso hvalo vzvišena družba pridobila si je tudi za prihodnje leto v naši nadškofiji lepo število družstvenikov, namreč 3877. Lani je število za čudo naraslo, ker je pristopilo 1075 novih udov in se je s tem goriška nadškofija povzdignila nad vse ostale slovenske vladikovine. To častno mesto jej je ostalo tudi letos, ker število udov ne samo da ni palo, temveč se je celó pomnožilo za 13. Ta zasluga pa ne gre vsem dekanijam v jednaki meri, kajti nekatere so jako nazadovale in ko bi se ostale bile povele za njimi, ostala bi bila nadškofija na sramoti. Na vso srečo pa so nekatere druge storile več nego lani ter tako poravnale nedostatke drugih.

Oglejmo si gibanje društvenih udov v posamičnih dekanijah in sicer v onem (abecednem) redu, kakor so uvrščene v družbinem koledarju.

BOLŠKA DEKANJA je napredovala za 19 udov. Malo ne vsa zasluga za ta napredek gre Srpenici, ki je uže lani prvakovala in si je letos še pridobila 12 novih udov, takó da šteje daleč nad polovico vseh udov te dekanije. V Logu je priraslo 6, v Bolci 5 družstvenikov, v Črez Soči so pa 4 odpali. Caveat consili! Geniju slovenskega naroda se tudi to leto ni posrečilo pridobiti družbi dekanjskega predstojnika, ki je v tem obziru mej slovenskimi dušnimi pastirji menda osamljen.

CERKNIŠKA DEKANJA je letos izgubila 18 udov, a od teh ima jih samo Cerknó 16 na vesti, Bukovo 4 in Otalež 3. Pridobile pa so si No-

Dne 17. je č. gospod misijonar obiskal še svoje ranjke stariše in sorojake na pokopališči pri sv. Petru; potem še svojo rojstno hišo in sorodnike, ter zopet zapustil svoj rojstni kraj.

Pred kratkim smo imeli tu birno in posvečevanje cerkve, zdaj sv. misijon, in v kratkem se nadejamo tretje vesele slovesnosti, namreč blagoslovljenja novih ovelj, katere nam postavitá dobroznana orglarja brata Zupana.

Naz Poklon, 18. novembra. — Kmalu po novem letu bomo imeli po mnogih deležah volitve za kupčijsko zbornico tudi na Goriškem. Po časopisih se bere, da voditelji raznih strank uže pridno delujejo vsak za se. Kaj pa pri nas na Goriškem? Morda ravno nasprotno! Odstavljena svečanost podpornega društva je — tako je vsaj videti — našim prvakom „naredila“ molčati, toda ljstvo se je začelo gibati. Naši obrtniki in kupci so se začeli šteti in slutijo, da imajo večino v dežel. Ozirajo se uže po loznetu da bi jih peljal čez Jordan. „Sloga“ bo menda radovoljno posodila trobente, na katerih glas se bo podrlo obzidje Jerihe.

Čas je vsaj, da bi tudi Slovenci poslali primerno število svojih zastopnikov v kupčijsko in obrtnijsko zbornico. Ako hočemo, da nas Taffe ne prezre na dan sv. Miklavža, ko bo delil narodne pravice: ne skrivajmo se.

Izpod Čavna, 12. nov. — O dobri ali slabi letini mi ni treba govoriti, ker je čitateljem „Soče“ še preveč dobro znano, da smo kmetovalci pod Čavnóm na Goriškem gotovo najnesrečnejši. — O vinski letini že več ni mogoče govoriti, ker smo na njo popolnoma pozabili, in ako naš ubogi kmet nima vina, ne more plačati davkov. — Živina se po naši vipavski dolini tudi ne množi, ampak se popred zmanjšuje, ker mora ubogi kmetič vsak rep v sili pred časom prodati. — Zasluzka nimamo tukaj pod milim nebom tako rekoč nobenega, ker kar naš kmet zasluži z vožnjo iz Ajdovščine in iz Trnovskega gozda, je komaj za sol.

Najhujše je pa še to za nas, da kmet, kadar je v največji sili ali zadregi, ne more denara dobiti, in ako ga dobi, gotovo s takimi obrestmi, ki ga morajo prej ali poznej uničiti. Poznam može, ki plačajo po sto od sto, ako ne več.

Tukaj opominjam in prosim svoje zemljake, naj pristopijo v obilnem številu k goriški hranilnici in posojilnici, če jim je količkaj mogoče, ker samo tako se reši naš ubogi kmet propasti, ako se materijalno reši, ako ima priložnost, da dobi denar lahko precej in z malimi obrestmi.

Pred nekaj časa sem bil v Gorici in sem si ogledal pri tej priložnosti tudi našo kmetijsko šolo, da to, kar bom dobrega videl, s časom tudi na svojem posestvu upeljem. Šolska poslopja sama na sebi so naredila na me dober utis, pa vendar jim manjka to, kar je vsakemu kmetijskemu posloppju neobhodno potrebno. Šolsko poslopje namreč nima shrambe za steljo, ampak ta leži pred hlevom; nima drvarnice, ampak ležijo drva pod milim nebom na dvorišči; nima pravega prostora za kmetijsko orodje, ni skednja, ni shrambe za korenstvo itd. Ima sicer dva vodnjaka, pa mora vendar šola za svoje potrebe vodo iz mesta voziti, če tudi je stal samo en vodnjak okolo 2000 gl. Stala ali hlev je lepo narejena, ali jasli so zelo

vake 3, Orehek 2 in Šebrelje 1. Mimogrede bodi omenjeno, da nam se pisava: Cirknó ne zdi prava.

CRNIŠKI DEKANJI se je še slabše godilo nego cerkniški, v odpadku jej je šlo polnih 30 družstvenikov. K temu so največ pripomogle Črniče z 18 udi, katerih letos ni več najti v koledarju; nadalje Sv. Križ s 13, Lokavec s 6 in potem Vel. Žablje, Batuje in Osek vsak s 3 udi. Razlika mej lani in letos bila bi še večja, ko bi ne bil priskočil v pomoč Sv. Tomaž s 6, Kamaje in Otlica vsaka s 4 in Senpas s 2 udoma. Ajdovščina je ostala kakeršna je bila.

DEVINSKO DEKANJO smo lani pohvalili za stran lepega napredka, ker si je bila pridobila 79 udov. Zaviknili smo jej: zdaj velja: neprestano naprej, a pod nobeno ceno ne več nazaj. Žal, da se ni mogla vzdržati na lanski stópinji. Skoro polovica lanskega prirastka je letos pozebla, kajti za prihodnje leto šteje ta dekanija 36 udov manj od lani. Največ odpadnikov šteje Brestovica s 6, namreč 16 in St. Polaj 12. Izgubila je pa tudi Kostanjevica 8, Temnica 5 in Malhinje 2, dočim jih sam Devín šteje letos 5 več. Še bolj nas pa veselí, da so se oni 3 v Dobrodobu, o katerih je bilo lani rečeno, da so zmrznili, letos zopet otajali ter si celó še 2 druga pridobili.

DEKANJA GORIŠKA je to leto rešila čast goriške nadškofije. Nič manj nego 123 novih udov je pripeljala letos sv. Mohoru, a največ jih je dala Gorica namreč 73, ter je takó mesto samo skoro pokrilo odpadke prej imenovanih treh dekanij. Ta šte-

nepripravne; vsaka krava ima namreč posebne jasli ali korito brez lojter in iz teh korit mečejo krave z veseljem krmo okolo sebe in pod se.

O gnojišči je bilo že večkrat v „Soči“ govorjeno, da je namreč zelo nepraktično izdelano, a zraven vse te nerednosti je skoro vse s kamenjem obloženo tako, da se more z vozom samo od ene strani do njega.

Le za pse sem videl lep prostor in en trop psov v njem in sem iz tega sklepal, da ima dežela na deželni kmetijski šoli tudi posebno pesorejo, kar posebno lovcem ugaja, da vedó, kje dobé izvrstnih lovskih psov.

Sploh moram deželo obzalovati, da ni imela pri zidani poslopja pravega strokovnjaka, ki bi bil velealavni deželni odbor opomnil, kaj je pri kmetijskem posloppju neobhodno potrebno. Ako bi hotela dežela zdaj pomanjkljive shrambe dozditi, bi porabila v to najmanj 4000 gl. kar bi se bilo prihranilo, ako bi bil prvotni načrt narejen tako, kakor zahteva kmetijsko poslopje. Po mojem mnenju bi moralo biti kmetijsko poslopje tako zidano, da bi bilo nam posestnikom v izgled, da bi se namreč po njem ravnali pri zidani, česar pa ni pri sedanji šoli. Kdor meni ne verjame, naj si pa sam ogleda ono poslopje.

F-i.

Politični pregled.

Mirno a uspešno delovanje v avstro-ogerskih delegacijah trajalo je do konca zasedanja. V zadnji seji 18. t. m. sprejele so avstrijske delegacije vse predloge dotičnih odsekov brez ugovora, isti dan so tudi ogerske delegacije končale svoje delo.

Sedaj pride brzo doba državnega zbora, ta-le snide se 4. decembra, cesarski reskript, kateri ga skliče, pričakuje se od dne do dne. Zborovanje trajalo bo v tem letu le do 18. decembra, potem začnejo božične počitnice. V tem času reši in dovoli se najbrže le proračun za prvo četrtletje. Prave delovanje začne torej še le po novem letu.

Gledé zunanje politike omeniti nam je v prvi vrsti berlinsko Kongo-konferenco, katera je pričela svoje pogovore 15. t. m. in bo menda trajala tri tedne. Predseduje ji sam knez Bismark. Kaj je to Kongo-konferenca? Kongo zove se ustje reke istega imena v Afriki, katero so našli pred 400 leti Portugizi. Ti zahtevajo to ozemlje za se, podpirajo jih Angleži, dočim je takozvana „mednarodna afriška asocijacija“ sklenila pogodbe s tamošnjimi rodi, da ustanovi samostalno državo. To podpira Francija, Belgija in Bismark. To vprašanje mora se rešiti v Berlinu.

Čuden preobrat poroča se iz Sudana. Francoski minister dobil je telegratično vest, da je Gordon umorjen; vsi listi so o tem poročali in nekateri celo pisali uvodne članke o mrtvem Gordonu. A na mah dospé na Angleško nasprot-

vilka 73 govori glasneje o trudoljubivosti in marljivosti novega poverjenika za goriško mesto, nego bi mogel še tako dolg slavospev od naše strani. Živio! A tudi ostale duhovnije so malo ne vse napredovale, in sicer Trnovo za 9, St. Andraž za 8 (ta vas šteje zdaj 64 Mohorovcev), Gorenja Tribuša in Ravnica vsaka za 7, Čepovan za 6, Grgar za 5, Solkan in Bate za 4, Kronberg za 3, Lokve in Pevma za 2 udi. Jedni Podsobotin je 4 izgubil: Škoda jih je!

KANALSKO DEKANJO smo lani z veseljem pohvalili, ker je lepo napredovala. Tudi letos jej ni nič očitati, storila je svojo dolžnost. Nekaterim duhovnijam je k lanskemu priraslo lepo število novih družstvenikov, tako na pr. Lomu 11, Srednjemu 8, Deskli 6 Lokovcu 4 in Kanalu 2, a navzlic temu je skupno število za 4 nižje od lani. Ta upadek zakrivila je pred vsemi duhovnija Marija Celj, kjer letos pogrešamo 23 udov. Hem! hem! Pripomogle so pa nazadku tudi Banjšice s 5, Ročinj s 4 in Levpa s 3. Morebiti bode drugoč bolje. Plave se držé trdno, kajti tudi letos niso izgubile svojega jedinega uda.

Lani častno omenjena **DEKANJA KOBORIDSKA** je letos zopet mej naprednimi, pridružila si je namreč letos novih 14 Mohorovcev. V prvi vrsti je treba pohvaliti Sedlo, kjer je število poraslo za 18, svojo dolžnost je storil pa tudi Koborid in Livek, pridobivši si vsak po 5 novakov. Zató jih je pa Trnovo izgubilo 7, Ereginj pa celó 8. No, morebiti bode k letu bolje, ko denarja ne bode treba nositi daleč na pošto.

na vest, da je Gordon živ, da se dobro počuti in da ima nado toliko časa braniti se pred sovražnikom, dokler mu ne pride angleška pomoč. To je pa spravilo nasprotnike ministra Gladstone na Angleškem v obup; nadejali so se, da jim bo pomagalo afriško vprašanje vreči ministra nasprotnika, za to so mu napovedali boj gledé upeljave novega volilnega reda. Toda sedaj je splaval zopet njih up po vodi, popustili so opozicijo in udali so se zahtevam Gladstonovim. To hudo peče naše ustavoverske ali liberalne liste, kar je naravno, kajti Gladstone je prijatelj Slovanov.

Domače in razne vesti.

Goriška čitalnica imela je preteklo soboto lep in prijeten večer. V prenovljeni in ukusno okinčani dvorani zbralo se je o napovedanem času lepo število društvenikov in povabljenih gostov. Beseda se je začela s produkcijo vojaške godbe tukajšnjega pešpolka, ki je bila prevzela nekoliko toček. Sledila je deklamacija „Izgubljenega sina“ Stritarjevega, katerega je deklamovala spoštovana gospodična K. na splošno veselje in zadovoljnost navzočega občinstva. Razločno, občutno in s primernim kretanjem života spremljano predavanje uplivalo je jako ugodno na pazljive poslušalce. Po končani deklamaciji občinstvo ni jenzalo izražati svojega zadovoljstva s ploskanjem, dokler se ni gospodična deklamovalka zopet prikazala na oder. — „Mornar“ je izostal, ker je bilo nekaj na poti, da se ni mogel izvršiti. Za to skrešenje programa bili so navzočniki odkodovani po znani jako lepi igri: „Dva gospoda pa jeden sluga“. Razen igralca mojstra prevzela sta bila uloge v tej hvaležni igri dva njegova lanske gojenca, ena gojenka in ena začelnica. Posamezne osebe izvršile so svoje naloge prav dobro in čitalnici moramo čestitati na njenih močeh. Društvenikom bo gotovo ustreženo, ako bodo imeli pogosto priliko, radovati se primerne predstave; zato prosimo gospode diletante in gospodične diletantinje, naj tudi za naprej ne odrečejo svoje pomoči pri čitalniških napredovalnih in blaživnih naporih. Navzoče občinstvo bilo je z igro prav zadovoljno. Glavno ulogo imel je Ivan sluga, ki je pa tudi znal rešiti jo na splošno zadovoljnost. Grdin in Prostina bila sta vsak na svojem mestu. Pavlina in Lizika znali sti se prikupiti občinstvu, da po končani igri ni bilo ploska ni konec ni kraja. Združeni okolo Ivana morali so igralci zopet na oder, kjer so skupno ponovili končno podučno pesmico. Po igri je družila tombola v postranski sobani gospode in gospe v prijazno družbo, po kateri je začel ples, ki je trajal pozno v noč.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici priredi v soboto dne 22. novembra v restavraciji Dreherjevi na Travniku h. št. 16. sijajno veselico. Začetek ob 7^{1/2} zvečer. Spored: 1. Ouvertura „Hadačka Borsická“, vgl. Zajec, godba. 2. „Slovo“, zl. Hajdrih, poje zbor. 3. „Moč slovenske pesni“, dvogovor s petjem. 4. „Vrtnice z juga“, valček, vgl. Strauss, godba. 5. „Vitezovo Slovo“, poje zbor. 6. „Od železne ceste“, dvogovor. 7. „Slovanka“, četvor-

Na konci si dovoljujemo še opazko, da se nam pisava: Svigua ne zdi pravilna, menda je treba pisati: Svinna (sr. sp. množ.) Tako tudi: Idersko, Mlinsko, namesto: Iderska, Mlinska, Logje, namesto: Loge in Sežid namesto Suzid. Upamo, da zaradi tega ne bože zamere. Beseda ni konj, rekli so naši stari.

DEKANIJA KOMENSKA je na Krasu in stoji trdno kakor kraške stene. Sv. Mohora udanih svojih ovčic ni nobene izgubila, temveč mu pripeljala še tri nove. Posamične duhovnije so pač tudi tukaj delale z izgubo, posebno Skrbina, kjer je število od 42 palo na 23, torej deficit 19, pridružil se jej je Rihemberk s 7. Štijak s 6 in Vojščiča s 5. Ta nedostatek so pa pokrile ves duhovnije Komen s 18, Doraberka s 16, Pliskavica s 7, Lipa s 4 in Gabrovica s 3 novimi društveniki.

LOČNISKA DEKANIJA nam je z več vzrokov posebno na srci. Tukaj nas vsak, tudi najmanjši nazadek boli huje, nego kderkoli. Razloček mej lani in letos sicer ni velik, samo 8, majhen korak, ali vendar korak — nazaj. Veselo je pa spet to, da so razen dveh duhovnij vse druge ostale pri starem številu, ali so celo nekaj napredovale. Nazadka je kriva Fojana, tista Fojana, o kateri smo lani rekli, da je vzgledna, in je res tudi bila. A letos jej je od 28 udov odpalo jih 18. Pa zakaj? Tudi Sv. Lovrenc je izgubil 5, Vedrjan (ne Vedrjen) pa 1 uda.

Konečno radostno naznanjamo slovenskemu svetu novico, da je po 33 letih iz ločniške dekanije glas o družbi sv. Mohora srečno prodril v sosednjo korminsko. Mernik ima letos 8 udov. Bog jih daj k

ka, vgl. J. Strauss, godba. 8. „Slavjanska“, zl. Vilhar, poje zbor. 9. „Slovanski potpouri“, vgl. Christoph, godba. 10. Tombola s tremi dobitki. 11. „Nismo tako plašni ne“, brzo-polka, vgl. Strauss, godba. Potem bo prosta domača zabava. Pri veselici bo sviral vojaški orkester. Vstopnina za osebo brez razločka je 20 kr. Vstop je dovoljen samo udom tega društva in njh družinam, kakor tudi udom drugih slovenskih društev, katera so vabljenja. K obilni udeležitvi vabi odbor in prepričani smo, da udeležitev bo tudi v resnici mnogoštevilna. Podporno društvo je nameravalo letos uže večkrat javne veselice, kakor znano, pa vsak krat je našlo zapreke. Naj bi pa ta veselica odškodovala društvenike za dosedanji post. Kolikor redkeje so večje veselice podpornega društva, toliko obilneje naj bi bile obiskovane. Vstopnina 20 kr. naj nikogar ne straši, ker prijazen večer v bratskem krogu in domači družbi je gotovo nekaj vreden.

Duhovske zadeve. Pretekli teden je bil imenovan v papeževem konsistoriji (seji) v Rimu dunajski knezoadškof Celestin Ganglbauer kardinal rimske cerkve; dr. Simon Aichner, pomožni škof v Vorarlbergu, škof v Brixenu v Tirolih; dr. Jakob Misia, graški kanonik, škof v Ljubljani; dr. Ivan Flapp, profesor bogoslovja v Gorici, škof za Poreč in Pulj. Novi ljubljanski škof bo umeščen (intronižiran) v praznik M. D. brez madeža spočeta, 8. decembra t.l. — Dr. Jožef Gabrielevič, vodja in profesor bogoslovja v Gorici, je prevzel začasno tudi cerkveno pravo v goriškem semeniški; Andrej Jordan, semeniški spirituval, pa cerkveno zgodovino. — Prihodnjo nedeljo bo imel v Cerknem novo mašo cerkljanski rojak kapucin p. Kapistran Respet, nečak obče znanega in spoštovanega bivšega profesorja v goriškem semeniški Andreja R., sedanjega frančiškana p. Teofila. Na mnoga leta! — Umrl je 18. t. m. popoldne Anton Lampe, bivši kurat v Gočah pri Vipavi, za mrtvodom v Gorici v 68. letu življenja. Mrtvaški spoved bil je večer ob 2. uri popoldne; potem se je odpeljalo truplo v rojstni kraj, v Crnivrh nad Vipavo. N. v m. p.

Dr. Jušt Klančič, bivši praktikant pri e. k. finančni prokuraturi v Trstu, umrl je 17. t. m. ob 11. uri predpoludne na svojem rojstnem domu v Podgori po dolgi in mučni bolezni, sušici. Ranjki bil je jako nadarjen in izobražen mož ter vrl narodnjak. V šolah bil je vedno med prvimi in na Dunaji je opravlil svoje skušnje z odliko. Predzadujo zimo imel je tudi v Gorici v prijazni družbi lepe, razvedrilne govore. Sorodniki in rojaki žalujejo po 27 letnem možu, katerega je smrtna kosa prerano pokosila. Naj mu bo med rojaki in prijatelji hvaležen spomin.

Goriški veterani bodo slavili prihodnjo nedeljo, 20. t. m., imendan presvite cesarice Elizabete, zastavne botre tega društva, in obletnico ustanovitvenja društva in blagoslovljenja zastave s sv. mašo v cerkvi sv. Ignacija ob 9. uri zajutra. K cerkveni slovesnosti so uljudno vabljeni redni in častni udje veteranskega društva.

Italia irredenta naj bi se klicala novorojena hčerka, zahteval je neki človek v Gorici od duhovna, ki je imel hčer krstiti. Duhovni gospod odgovori, da tega imena ne sprejme. Tedaj izpusti oče Italio in hoče, naj se imenuje vsaj Irredenta; ali duhoven mu odgovori, da tudi ta duša je odradena in da prav

letu trikrat toliko! Mogoče, da bodo zdaj tudi Dolenjci slišali zvoniti.

ŠT. PETERSKA DEKANIJA tudi letos ni zapustila pota napredka, po katerem hodi uže dolgo let. Prirastek sicer ni velik, 4 namreč, no tudi to je dobro. Bil bi še mnogo večji, ko bi nekatere duhovnije ne bile šle rakovo pot, na pr. Bilje z 9, Renče z 8 udi. Vzgladno je tudi letos Gradišče, ki se je lani od m. ogoletnega 1 uda povzdignilo na 24, a letos je k tem pridobilo še 4 nove društvenike. Kaj ne stori jeden sam človek! Tudi Vrtobja je poskočila za 9 udov, letos jih šteje 67.

O TOLMINSKI DEKANIJI smo pisali lani: Najboljše pride na zadnje. Tudi letos je zadnja, a ne najboljša. Mej vsemi je izgubila največ, namreč 64. Temu pa ni kriv Tolmin, niti Volčec, niti Podmelec, ki so vsi še nekaj malega pridobili, pa tudi Ljubušnje in Drežnica ne, ki sta ostali pri starem. Temu nazadku je poleg Sv. Lucije kriva sosebno Baška dolina in pa Št. Vidška Gora in sicer prav po tistih duhovnijah, katere smo lani hvalili. Na čelu jim je Podbrdo s 23, Št. Vidška Gora z 11, Obloke z 10, Nemški Rovt z 8, Ponikve z 8, Roče z 6, Sv. Lucija s 6, Stržišče s 4 in Pečine s 3 odpadniki. Jedinu lanskega leta grajano Graholovo je pridobilo 6 novih. Dobro!

Kar se tiče goriških duhovnij pod tržaško skošnjo, tudi z veseljem potrjujemo napredek, toliko v dolinski, koliko v tomajski dekaniji. V zadnji je letos številu poraslo za 31 društvenikov. Pomozi Boi na dalje!

pri krstu se udeleži rešenja. Slednjič sta se pogodila, da so dali otroku ime Redenta (odredena).

Janko Štibil-Vukasovič, Srbski nadporočnik, dobil je od svoje vlade nalog, kakor smo izvedeli iz privatnega pisma, naj popiše in razloži prav natanko vse svoje dogodbe z goriško policijo in ajdovsko žendamerijo.

Vabilo k veselici, ktero napravi narodna čitalnica v Tolminu v saboto dne 22. novembra t. l. v gosp. Devetakovej dvorani se sledečim sporedom: 1. Petje „V zvezi“, H. Volarič; poje mešani zbor. 2. „Bob iz Kranja“, veseloigra s petjem v 1 djanji. 3. Petje „Što čutiš“, D. Jenko; poje možki zbor. 4. „Krojač Fips ali nevarni sosed“, burka v 1 djanji. 5. Petje „V veseli družbi“, A. Leban; poje možki zbor. Ustopnina k besedi 20 kr. Po besedi ples; ustopnina k plesu 50 kr. Začetek točno ob 7. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

„Slovenski jez“ bo imel dne 23. t. m. ob 4. uri popoldne izreden občen zbor v Biljani. Po zboru bo majhna „beseda“ v čast godu presvite cesarice naše, Elizabete, h kateri so vabljeni sami društveniki, pa tudi tisti, ki hočejo vpisati se v društvo. — Prav bi bilo, da bi vsi razumniki briski in še drugi pristopili in (vsaj denarno) podpirali „jez.“ Bog Vas sprejmi!

Matija Lužnik iz Poljubinja na Tolminskem, upokojeni e. k. finančni komisar, umrl je 15. t. m. v Spletu v 74. letu svoje starosti. Pokojnik je prišel l. 1845 v Dalmacijo in je služboval v Spletu ter Dubrovniku. Bil je zvest sin svojega naroda in podpornik hrvatske stranke v Dalmaciji. Spomina vredno je, da je bil ob času svojega službovanja naročnik „kmetijskih in gospodarskih Novic“, katera mu je njegov predstojnik (neki Böhm) na tla vrgel in z nogami teptal, a Lužnika s panslavistom pital! Ta madež mu je ostal in moral je pred časom v penzijo.

Književno naznanilo. Knjiga „Politična in kulturna zgodovina štajerskih Slovencev“ je ravno kar dotiskana in zdaj so voče v prav elegantne platnice. Radi tega moral sem ceneno za 20 kr. zvišati. P. n. naročniki mi najbolje usrečejo, ako mi naročnino in poštnino (v skupnem znesku 1 gl. 30 kr.) po nakaznici pošljejo. V Krškem 16. nov. 1884. I. Lapajne, pisatelj knjige.

„Slovensko pevsko društvo“ s sedežem v Ptuji bo imelo v nedeljo 23. novembra ob 3 urah popoldne svoj prvi občen zbor v čitalniških prostorih v Mariboru, pri katerem se izvoli stalni odbor, uže začne društvo potem svoje delovanje. Osnovni odbor tega za Slovence važnega društva, ki naj bi se razširilo po vseh slovenskih deželah, obrača se do rodoljubnih Slovencev z besedami: „Da ne bodemo osamljeni pri izvrševanju naših idej, obračamo se k Vam mili bratje onkraj Save, na Soči, ob Adriji, Muri in Dravi v Gorotanu in Štajarju, k Vam blagi slovenski, požrtvovalni rodoljubi, nadepolna mladež, vziasi pevci iz vseh stanov, da nas podpirate po svoji moči, bodisi gmotno ali duševno. — Počastite nas toraj mnogobrojno na dan prvega velikega zborovanja 23. novembra t. l. iz vseh krajev mile domovine, da si segnemo v roke, nas objame ena vez in se z združenimi močmi, ojačeni in krepi podamo na sveto delo.“ Zvečer istega dne pa priredi osnovni odbor pevski zbor z raznovrstnim sporedom, pri katerem bo sodelovala vojaška godba štajerskega pešpolka št. 47.

Sodnijska obravnava proti Fitz-u in Macuz-u.

(Nadaljevanje in konec.)

Leopold Hrovatin, priča, dobi prisego; potem pride na vrsto njegova izjava, v kateri pravi, da se spominja, da, ko sta bila nekega večera v Caffè Nazionale pred nameravano slavnostjo Fitz in Makuc skupaj, Makuc ni sedel, ampak hodil gori in doli po sobani, pa da je rekel Fitz ob tej priliki: „Kaj hočejo Slovenci proti 18 tisoč Italijanom?“ Hrovatin pravi danes, da ne vé, ali je tisti večer Makuc s Fitzom govoril, v tem ko v zapisniku preiskovalnega sodnika stoji: „Jaz (Hrovatin) nisem razumel njunega pogovora“. V zapisniku je celo opomnja, da Hrovatin je videl Makuca večkrat govoriti s Fitzom.

Peter Michelut, 21 let, kovač, priseže in pravi: Spominjam se, da je bilo dan tombole (letos 6. jul., ko je imela biti slavnost slovenskega društva. Poročevalec.) Bila sva z Mekucem v ulici Coccevia. (Kočevje je ozka poprečna ulica sredi Raštelja in pelje na goriški grad ter se začne blizu in nasproti štacuni zatoženca Ant. Fitzu. Op. poročevalec.) Makuc mi reče: Bodiva skupaj, da ne bom stal sam. Pogovarjala sva se razne reči, in ko sem ga vprašal, koga čaka, mi je odgovoril, da čaka Antona Fitzu. Ko se je Fitz prikazal, je šel pod vrata (portico), in Makuc je šel tudi tje pod vrata k Fitzu. Jaz menim, da je dal Fitz Makuca okoli 2 gold. Ko se je Makuc povrnil k meni, je rekel: „Kar mi je dal (namreč Fitz) m. a. u. j. k. o. t. p. e. t. g. o. l. d. i. n. a. r. j. e. v. je

prič na vrsto. Naše poročilo pové o njih samo to, kar bi utegnilo č. bralce najbolj zanimati.

Jožef Batistella pride kot prva priča na vrsto. Ta je že bil kaznovan zaradi telesnega poškodovanja. On pozna Makuca in vé, da se je imelo na dan slavnosti vpit: „Evviva Gorizia italiana, merda agli Sloveni.“ Potem pravi: Makuc je rekeln večkrat ponavljal, da demonstracija proti Slovincem se mora zgoditi na nasvet Fitz, če tudise je s. vnost odložila.

Makuc: To ni res.

Batistella: Takó je resnica, kakor sem govoril.

Makuc: Ni res, morda mi je Batistella nevoščljiv.

Drž. pravdnik: Ali niso imeli iti tudi s pestmi nad Slovence, ko bi bili ti na dogovorjeno vpitje kakó odzvali se?

Batistella: Dá, tudi pesti bi bili rabili na tak odziv.

Dr. Pajer želi, naj se zabeleži, da je bila ta priča že kaznovana.

Priča Girarda, 21 let star, iz Trsta, zaradi tatvine že kaznovan, pozna Makuca, Fitz pa ne. Pri prvem sodnijskem zaslišanju je zabeleženo v zapisniku, da mu je Makuc rekeln: Neži gospod je dal za vino, z namenom, da bi se kričalo na dan slovenske slavnosti: „Evviva Gorizia italiana, merda agli Sloveni“ — danes pa ista priča taji, da bi bil kaj takega takrat rekeln. Na predsedniškovo očitanje, da je priča danes sama s seboj v nasprotju, reče Girarda: Imenovali so različne gospode, ki bi dali v oni namen za vino. Konečno pristavi: Jaz ne vem, kaj sem rekeln.

Makuc od predsednika na to povprašan, odgovori, da je resnica samo to, kar Girarda danes pravi, a ne, kar je o njegovi izjavi prvokrat zapisano; Girarda, priča, pa se še izgovarja, češ, da on se ni brigal, kaj je preiskovalni sodnik zapisal.

Tretja priča je Gagliussi iz Čedad. Bil je že kaznovan zaradi tatvine. Drž. pravdnik predlaga, da se dá tej priči prisega; zagovornika Pajer in Nardini nasprotujeta, sodnija pa gre v stransko sobo, da sklene o tem. Sodnija je dala na to prisego Gagliussi-ju. Ta je bil dal v zapisnik sodniku, da je Makuc govoril, da je odločen denar za vpitje „Miarda pai Sclafs“, da je ta denar odločil en gospod in sicer Fitz bi plačal vino.

Ko danes Gagliussi nekako besede obrača, pristavi vendar konečno: Ne morem tajiti, da ni res, kar je zabeleženo v zapisniku. Makuc pa taji izjave te priče in pravi, da ni videl Gagliussia. Ta pa pravi: Bilo je popoldan, menim, da je bil tisti dan praznik. Makuc, od predsednika povprašan taji in pravi, da je dobil od Fitz 80 kr. za njemu storjena opravila.

Zdaj pride na vrsto gostilničar Jožef Lenardič, ki ima krémo v Via Cristo na cesti proti živenskemu trgu.

Lenardič pripoveduje, da je prišel v ponedeljek ali torek pred nameravano slavnostjo Makuc k njemu ter ga vprašal, ali bi hotel za v nedeljo, 6. jul. (dan slavnosti) dati 300 litrov vina. Lenardič je rekeln na to, da on vino dá, ali da hoče vedeti, kdo bo vino plačal. To je hotel izvedeti zato, ker je bila pred par leti tudi neka prilika, ki, kakor pristavlja Lenardič, je bila porabljena proti Favetti-ju, in ima tedaj Lenardič morda neprijetne skušnje gledé na plačilo. Na to da je Makuc odgovoril, da bo Fitz vino plačal, pa da Makuc ni povedal, v kak namen se bo vino pilo.

Predsednik očita Lenardiču, da je v zapisnik pa zadal tudi namen, zakaj bi se vino plačalo, na kar se priča izgovarja češ, da je že 5 mesecev, od tega, on da se spominja samo na to, da je rekeln: Če bo denar, jaz vino dam. To se je godilo tisti teden pred nameravano slavnostjo, ne vé pa dneva določiti in pristavlja, da je bil morda torek pred 6. julijem.

Lenardič pravi dalje: 5. julija je prišel k meni Makuc in je rekeln: Morebiti ne bo iz vsega tega nič. (Spomniti se je treba, da je slavnostni odbor slavnost že 4. julija odložil in da je torej tudi Makuc, kakor v obče mesto, to že gotovo vedel. Opomnja sporočevalčeva). Lenardič dalje: V nedeljo, (6. jul.) je Makuc zopet k meni prišel in je poklical mojega delavca. Prašal sem ga, kam gre, na to odgovori delavec, da gre „per zigar a Gorizia“ (vpit po Gorici), — in 2 uri potem je prišel „Ispettore“, (ki je odpehjal v zapor Makuca. Poročevalec). Makuc je ostal tistega dne dolžan Lenardiču kakih 75 kr. Lenardiču je povedal njegov delavec posebe, da vino bi bilo zato, da bi se klicalo 6. jul.: „Merda per gli Sloveni“. Makuc taji, da bi bil on tisti teden pred slavnostjo pri Lenardiču, Lenardič pa pravi, da je bil, in sicer najbrže v torek poprej, in da je takrat mnogo pil pri njem, v nedeljo, 6. jul., pa da Makuc ni bil pijan. Nasproti zagovornikom odgovarja Lenardič, da je bil Makuc resnično in gotovo tisti teden pred 6. jul. pri njem, samo dneva da ne vé natančno, in da je vprašal Makuca, kdo plača vino,

ker on brez plačila ne daje vina, to pa zato, ker (kakor omenjeno) je bilo že pred par leti vino ukazano za demonstracijske namene.

France Andrež, 21 let star, z Nabrežine, delavec pri Lenardiču, dobi kot priča prisego in pozna Makuca. On pravi, da je prišel poslednji 4 ali 5 dni pred nameravano slavnostjo k Lenardiču. Makuc je Andrežu obečal, da se mu bo dobro godilo, da dobi eno obleko; ukazal mu je, da naj gre pod Kapelo (pod Kostanjevico) poklicat nekaj mož, n. pr. Klančiča, in Klančič je prišel in je pil vino. Takrat je Makuc rekeln, da naj Andrež može samo pokliče, potem pa je izvedel, da imajo poklicani kričati na dan slavnosti: „Viva Gorizia e miarda pai Sclafs“. Z Lenardičem je Makuc tudi govoril, kar pa Makuc zdaj taji.

Drž. pravdnik: Kdaj je bil prišel takrat k Lenardiču? Andrež: Okoli 8^{1/2} ure, ni bil pijan. Lenardič (katerega predsednik zopet pokliče) pravi na to: Makuc je bil tisti večer pijan in je poklical Andreža na stran. Andrež: Jaz ne vem, če me je bil ven poklical. Lenardič: Makuc je bil takrat pijan, plačal mi je bil 10 kr. za vino, potem pa je hotel 10 kr. nazaj, ker je šel v kavarno.

Seja se pretrga za 5 minut.

(Konec pride.)

Danes, 14. nov., zajutra ob 9. uri se je prebrala razsodba v navzočnosti mnogoštevilnega občinstva. Zatoženca sta oproščena obtožbe in sodnijskih stroškov. Državni pravdnik je napovedal priziv.

Listnica uredništva. G. dop. izpod Batognic: Hvala; spominjate se nas večkrat. — G. dop. izpod Čavna: Danes ni bilo mogoče. — G. dop. s srednjega Krasa: Z objavljenjem Vašega dopisa bi se po našem mnenju stvari nič ne koristilo. Ako dovolite, izročimo dopis preč. knezonadškofijskemu ordinarijatu.

Javna zahvala.

Vsi, ki so se preteklo nedeljo (9. t. m.) v Št. Andrežu blagovoljno udeležili pogreba moje drage matere — preč. duhovniki, p. n. gg. ravnatelja Pantke in Hafner, gimnazijski in više realke profesorji, voditelj in povodnja Hribar, vadnični učitelji in učiteljice, gimnazijski dijaki in daritelji krasnih vencev, pevci, vsi domači Št. Andrežnje, in sosebno vsi tisti iz Gorice, katerim se nisem utegnil zahvaliti ustmeno, naj prejmejo po tej poti mojo in mojih sorodnikov spošljivo-prisrčno zahvalo.

V Gorici, 14. nov. 1884.

ANDREJ MARUŠIČ,
gimnazijski v. profesor.

Vožni red južne železnice od 15. okt. 1884.

KORMIN-NABREŽINA-TRST.

Postaja		mesani vlak		brzo-vlak		popold.	mesani vlak	
		zajutra	zajutra	zajutra	zajutra		zvečer	zvečer
Videm	odhod	2.50	7.54	—	—	6.45	8.47	
Kormin	prihod	3.36	8.32	—	—	7.21	9.25	
	odhod	3.55	8.50	3.35	7.37	7.37	9.45	
Gorica	prihod	4.20	9.6	4.5	7.52	10.10		
	odhod	5.—	9.24	4.45	8.9	10.30		
Rubije-Sovodnje		5.15	9.34	5.1	—	10.44		
Gradišče-Zdravščina		5.27	9.43	5.15	—	10.56		
Zagraj		5.36	9.49	5.30	8.28	11.4		
Ronke		5.49	9.58	5.45	8.36	11.16		
Tržič (Monf.)		6.2	10.8	6.3	8.43	11.28		
Nabrežina	prihod	6.41	10.41	6.52	9.8	—	—	
	odhod	7.—	10.46	7.25	9.22	—	—	
Grinjan		7.19	11.4	7.48	9.37	12.17		
Trst	prihod	7.37	11.21	8.10	9.52	12.36		

TRST-NABREŽINA-KORMIN.

Postaja		mesani vlak		brzo-vlak		popold.	mesani vlak	
		zajutra	zajutra	zajutra	zajutra		zvečer	zvečer
Trst	odhod	—	7.20	9.10	4.50	9.—	—	
Grinjan		—	7.37	9.31	5.11	9.24	—	
Nabrežina	prihod	—	7.53	9.50	5.30	9.47	—	
	odhod	4.—	8.9	10.8	5.48	10.—	—	
Tržič (Monfalcoue)		5.—	8.31	10.38	6.17	10.37	—	
Ronke		5.14	8.38	10.47	6.25	10.48	—	
Zagraj		5.50	8.46	10.57	6.35	11.3	—	
Gradišče-Zdravščina		6.—	—	11.3	6.41	11.11	—	
Rubije-Sovodnje		6.20	—	11.15	6.50	11.23	—	
Gorica	prihod	6.40	9.4	11.23	6.59	11.37	—	
	odhod	7.32	9.8	11.31	7.6	11.51	—	
Kormin	prihod	8.5	9.23	11.48	7.22	12.16	—	
	odhod	—	9.23	11.50	7.28	12.20	—	
Videm	prihod	—	10.—	12.30	8.8	1.11	—	

Št. 267E

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), vstanovljene po grafu Thurnu v Gorici naznanja, da bode dne 11. decembra 1884. začela javna dražba (kant) nerešenih zastav III. četrtletja 1883, t. j. tistih, ki so bile zastavljene meseca julija, avgusta in septembra 1883.

Ravnatelj: Lovisoni.

Št. 605[o. š. s.]

Razpis

službe učiteljice, eventualno podučiteljice na dvozrednici v Lokvi (Corgnale) s postavnimi plačili III. verste.

Prošnje naj se vložijo pri podpisnem v dobi 6 tednov od dneva vverstitve razglosa v časnik „Osservatore Triestino.“

C. K. OKRAJNI ŠOLSKI SVET

v Sežani dne 10. novembra 1884.

V najem

se dá hiša št. 87 z gospodarskimi poslopji, zemljiščem, gostilnico in prodajalnic tabaka v Svetem (Suta) pri Sv. Tilhu pri Komnu na Krasu. Natančneje pové posestnik

Anton Kovacič.

Prodaja gnoja.

Najboljši gnoj pošilja se iz Trsta po železnici pod ugodnimi pogoji. Več o tem zvé se pri g. A. Ederle-tu v Gorici, Corso Francesco Giuseppe, 39.

VINO NA PRODAJ.

1884. leta belo vino rezno hektoliter	10 gl.
1883. " " " prav prijetno	12 gl.
1879. " " " " "	16 gl.
1875. " " " " "	22 gl.
1868. " " " " "	60 gl.
1884. leta pristni tropinovec	30 gl.
1884. " " " slivovec	40 gl.

Jesip Kravagne

v Ptuj (Pettau), Štajersko

Najboljša obramba proti koleri,

katera bi ne smela v nobeni hiši manjkati, je obče dokazana in izvrstno priznana

SUMAVSKA GREŃČICA

(Böhmerwaldbitter)

iz lekarnice „k črnemu orlu“ imenovane v Plan-u na Českem.

Ta služi posebno dobro pri slabem prebavljanju, pri stodu jedi, slabem želodci, pri napevanju in riganju, bljuvanju itd., po zavžitih mastnih ali napevanja-jočih jedi, na potovanju, na suhem in mokrem, na lovu in na polju, za torej se sné bolnim na želodci pomorsčakom, potovalcem, gozdarjem, gospodarjem silno priporočati. Dobiva se v steklenicah po 50 kr. in po 1 gl. v glavni zalogi za Gorico pri g. Cristofolletiju, lekarničarju.